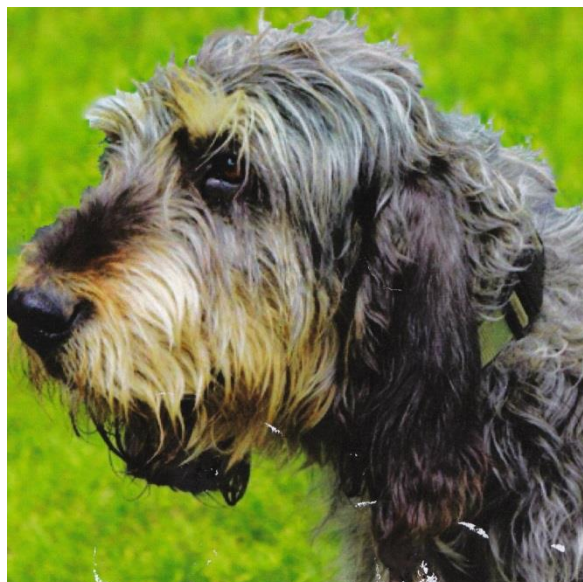

R
A
S

GRIFFON NIVERNAIS

RASSPECIFIKA

AVELSSTRATEGIER

HISTORIK

Rasen antas härstamma från de jakthundar från Ségus (i Lourdes) som gallerna hade, och från de grå Saint Louis-hundarna. De senare var mycket populära under 200 års tid, ända fram till och med Ludvig XI:s regim, men fick sedan lämna de kungliga kennlarna under Frans den förstes regim. Han föredrog vita hundar. I Nièvreregionen bevarades dock rasen ända fram till franska revolutionen.

Ett hundra år senare återskapade man rasen med hjälp av hundar från Nièvre och gav den namnet Griffon Nivernais. I slutet av 1800-talet och i början av 1900-talet korsade man in Grand Basset Griffon Vendéen, Foxhound och därefter Otterhund för att få fram Griffon Nivernais så som den ser ut idag.

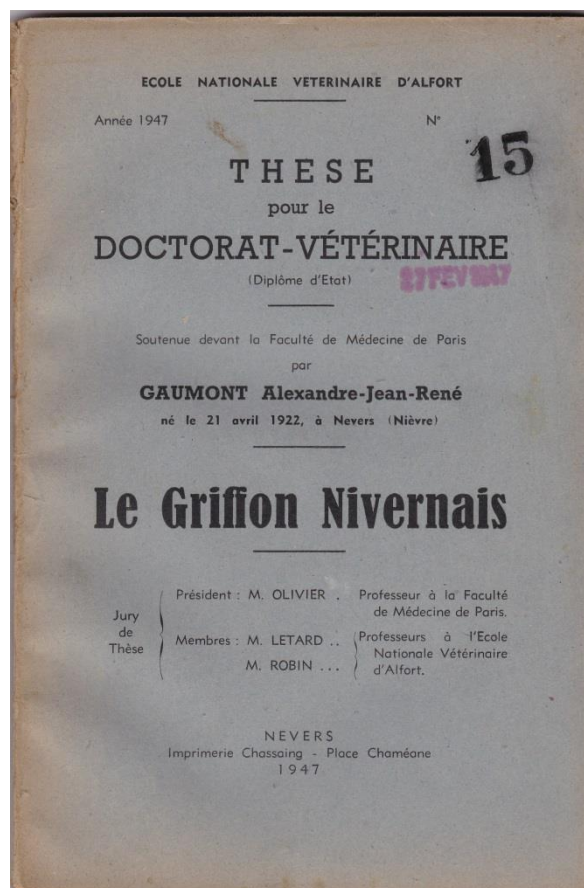
Griffon Nivernais har använts sedan 1600 talet i hemlandet Frankrike för "jakt efter varg, björn, vildsvin, hjort..." (Phoebus, 1507; Bocquillon, 1984) men det är först vid 1900 talet som den började utvecklas till den typ vi känner i dag. Få raser har blivit så utforskade och omskrivna angående hälsa, mentalitet, exteriör, jaktegenskaper med mera. Bland alla spaltmetrar kan man notera att redan 1947 skrevs en doktorsavhandling av Gaumont Alexandre-Jean-René bil.1 och en andra på 90 sidor 2003 (Lyons veterinär högskola) bil. 2 Där i korthet slår fast att Griffon Nivernais är en mycket frisk ras och en utmärkt jakthund.

"Le Griffon Nivernais est un chien rustique, jouissant d'une excellente santé. Il n'aurait d'ailleurs pas été conservé par les chasseurs s'il n'avait pas cette santé robuste."

"Griffon Nivernais är en rustik hund begåvad med en utmärkt hälsa. För övrigt hade jägarna inte föredragit den om den inte hade haft en robust hälsa"

"Il ne souffre d'aucune maladie congénitale ou héréditaire particulière (Mondon, 2001)"

Den lider inte av någon särskild sjukdom varken medfödd eller ärftlig (Mondon, 2001)

ECOLE NATIONALE VÉTÉRINAIRE DE LYON
ANNÉE 2003 - THESE N°72

LE CHIEN DE RACE GRIFFON NIVERNAIS : ETUDE BIBLIOGRAPHIQUE

THESE

Présentée à l'UNIVERSITE CLAUDE-BERNARD - LYON I
(Médecine - Pharmacie)
et soutenue publiquement le 16 juin 2003
pour obtenir le grade de Docteur Vétérinaire

par

Elodie LASCOMBE
Née le 13 juin 1973
à ORANGE (VAUCLUSE)

1925 bildades den franska Nivernais klubben

NUTID

Men det är först efter kriget 1945 som ett målmedvetet arbete inleds för att utveckla den vildsvinsspecialist vi har idag. Bland alla verktyg man använder, kan man inte bortse ifrån Franska klubbens högst ansedda jaktprov som är **CCR (certificat chien rapprocheur)** som innebär att EN hund inom en viss tid måste reda ut nattspåren från vildsvinet och börja jakten utan att visa intresse för andra hjorddjur. I annat fall blir den utslagen.

2006 importerades de 3 första hundarna efter ett långt arbete med att kartlägga erkända seriösa uppfödare och passande blodslinjer. Därefter har det hämtats nästan årligen lämpliga avelshundar från 8 obesläktade linjer

Svenska Griffon

Nivernaisklubben

Bildades den 8 Mars 2008 i samband med Vildsvinsmässan i Västerås. Klubbens målsättning slogs fast:

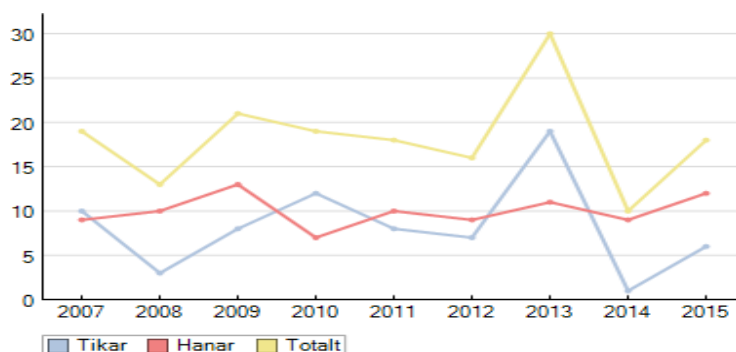
”Genom selektiv avel och tydligt ledarskap är vår målsättning att få fram en hjortdjursren hund som med stor lust jagar vildsvin på ett sätt som passar den svenska allmogejaktens traditioner”

Populationsbeskrivning

Nuvarande situation inom Nivernais population

Registreringar 2007-2015

. Antal hundar 2016 är sammanlagt ca:140

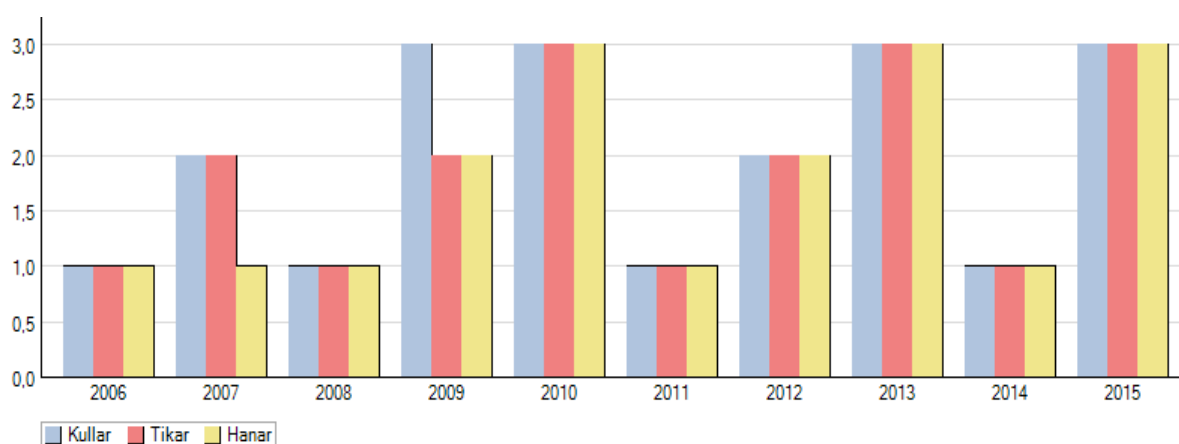

Som framkommer av bifogad tabell (nedan) användes ett jämnt fördelat antal avelsdjur mellan hanar och tikar 13 stycken för vardera kön.

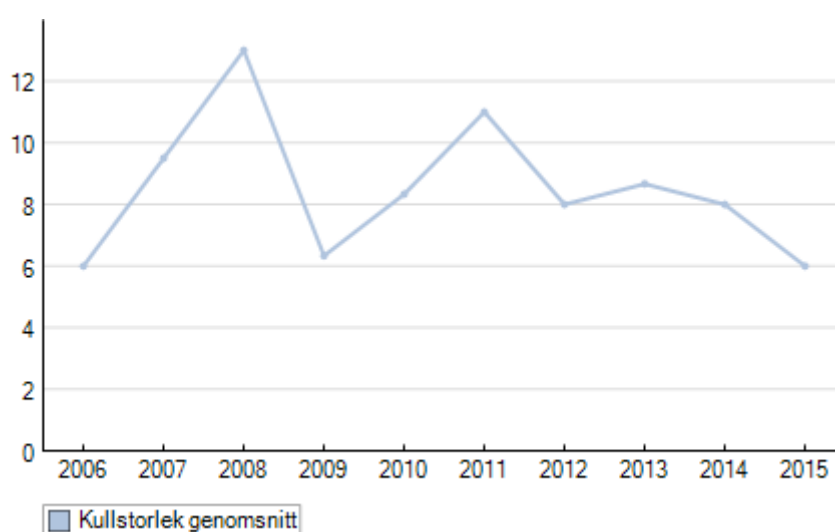
Hundar använda i avel mellan: 1990 - 2016 Typ:

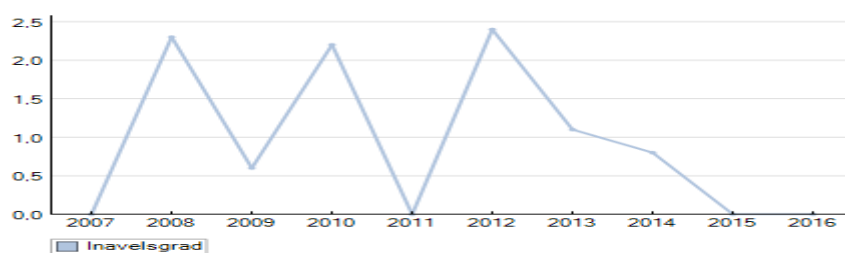
	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	Totalt
Kullar	1	2	1	3	3	1	2	3	1	3	20
Tikar	<u>1</u>	<u>2</u>	<u>1</u>	<u>2</u>	<u>3</u>	<u>1</u>	<u>2</u>	<u>3</u>	<u>1</u>	<u>3</u>	<u>13</u>
Hanar	<u>1</u>	<u>1</u>	<u>1</u>	<u>2</u>	<u>3</u>	<u>1</u>	<u>2</u>	<u>3</u>	<u>1</u>	<u>3</u>	<u>13</u>

Antal **olika** tikar resp. hanar använda i avel ett visst år. (År = födelsedatum för kull)
D.v.s. Hur många tikar resp. hanar användes i avel till kullar födda år xxxx.

Kullstorleken bör anses som normal för en frisk ras med gängse variationer.

Inavelsgrad är låg för närvarande. (se SKKs diagram ovan) få luckor i enstaka stamtavlor ändrar sannolikt inte den bilden.

Hälsa

Endast 3 avelshundar och 3 avkommor från olika kombinationer har genomfört HD undersökning samtliga HD fria A. Mot den bakgrunden och de omfattande studier gjorda i hemlandet finner vi ingen anledning att HD röntga rutinmässigt. Detta får ske på frivillig basis. Inga rasbundna sjukdomar har upptäckts. Konstaterats enstaka fall av tandbortfall.

Mentalitet/funktion.

Mentalitet: Lugn, tillgiven, lydig, läraaktig, lämplig familjehund, kan vara något envis.

Jakt: Klubben har en jaktgrupp som erbjuder jaktlagen ekipage för rena vildsvinsjakter. Den verksamheten växer och uppskattas alltmer av jaktlagen. I år kunde vi inte tillgodose den växande efterfrågan av jakter med Griffon Nivernais.

Trots ett numerärt lite antal klarade Nivernais hundar utöver godkända test i hägn, pris på jaktprov för drivande vildsvinshundar och RR (Rådjursren). Flera kan dessutom titulera sig SE VCH.

JAKTPROV (utformat av SSDV)

2011

Trästabos Dunder **2:a pris**

[S52605/2008](#) RR Trästabos Dessi **3:e pris**

2013

[S52603/2008](#) RR Trästabos Dacke **1:a pris**

2014

Trästabos Hobbe **1:a pris**

2015

Trästabos Hobbe **1:a pris**

[SE34591/2012](#) Trästabos Hobbe

1:a pris SE JCH SE VCH

RR Trästabos Hera

2:a pris

SE VCH

2016

RR Trästabos Figaro

3e pris

[SE34595/2012](#) Trästabos Heidi

1:a pris

Trästabos Heidi

2:a pris

RR DIPLOM

2012

Trästabos Dessi

Trästabos Coffee

Trästabos Clinton

Trästabos Figaro

2013

Trästabos Dacke

Trästabos Escott

Trästabos Hera

Öckersbos Hero

Exteriör

Ett antal starter på utställning med övervägande del "Excellent" som bedömning och bevitnat trevligt uppträdande. Dock bör det påpekas att det är ganska stora variationer angående storlek och hårlag. Troligtvis beroende av helt skilda blodslinjer med låg inavelsgrad som följd men som gagnar rasen på sikt.

Mål för rasen

Jaktetik skall vara ledstjärna för varje hundägare för att motsvara allmänhetens krav. Vi skall inte ha hundar som går in för att slåss med vildsvinet med risk att skada viltet eller bli skadade själva, till och med bli dödade. En hund som är konvalescent stora delar av jaktsäsongen är inte till mycket glädje. Griffon Nivernais med sina säregna egenskaper, stor jaktlust, mod, dådkraft, samarbetsvillighet, kombinerad med vekhet och sin ringa skärpa, med en måttlig drevfart trots sin storlek, motsvarar väl de krav man kan ställa på en effektiv vildsvinshund utan att ge avkall på jaktetiken och kraven från allmänheten.

Med sin lilla besättning står Nivernais Klubben inför en annorlunda utmaning för att bevara kvalitet och fortsatt framgång.

- Växa med; bibehållen eller helst förbättrad standard på hundarna när det gäller hälsa, utseende mentalitet, jakt, samarbetsvillighet.
- Fler meriterade hundar på utställning, jaktprov, diplomtest, spårprov så att vi kan följa utvecklingen inom rasen.
- Fortsätta visa upp våra hundar i arbete så fler upptäcker rasens egenskaper och bildar sig en uppfattning själva.
- En nivernais är en vildsvinsspecialist och måste som sådan vara rådjursren RR
- Avla på friska, utställda och främst jaktmeriterade hundar. Fortsätta samarbetet med franska nivernais klubben.

Strategier 5 år framåt(revideras vid behov)

- Växa kontrollerat och därmed följa utvecklingen, behålla bredden, kvalitét går före mängd. Propagera hos medlemmarna via interna möten, klubbens hemsida, mässor mm om vikten att meritera sina hundar under alla dess former för rasens framtid.
- Avla endast på hundar utställda med minst very good så att viktiga mentala och fysiska förutsättningar inte försämras för att kunna utföra ett gott arbete under jakt. Om jaktmeriter inte finns är det ett MÅSTE att man har jagat med kommande avelshundar, så att man har en

god bild av deras förmåga och tillstånd. Detta sker i samråd med avelsrådet. Det vore utopiskt att tro att användande av endast jaktmeriterade hundar i en så liten ras skulle föra rasen framåt, Det finns många exempel som visar att en god jakthund kan vara en bättre nedärvare än en Jakt Champion. Dessutom är en liten ras beroende av fler avelsdjur för att behålla en låg inavelsgrad och en god genetisk spridning.

- Hanar: Används max 4 gånger. Tikar högst 3 kullar dock med olika hanar.
- Hålla ett vakande öga på tanduppsättning.
- Fortsätta anmoda och stödja Nivernais ägare så att fler startar på utställning, prov, deltar i dressyrkurser.
- Lyfta fram vikten av att göra sina hundar RR är lika viktig som pris på prov. Klubben hjälper gärna till vid frågor angående injagning, RR hur man går till väga.
- Fortsatt gott samarbete med moderklubben i Frankrike angående aktuella frågor; Hälsa utställningsmeriter, jaktkvalité, inför tillförsel av nya lämpliga avelsdjur.
- Upplysa uppfödare att valphänvisning sker endast om de följer de krav som klubben har på avelsdjur.
- Vara tydliga mot nya valpköpare, vilka krav som köpet av en Nivernais innebär, hur en vildsvinsspecialist formas, vilket arbete det innebär.
- Kunskap och hjälp finns att hämta inom klubben på www.nivernais.se

Denna avelstrategi har utvecklats av styrelsen för Nivernais klubben under ledning av avelsrådet.

Avelsråd för GRIFFON NIVERNAIS KLUBBEN 2016

Jacques Dominguez